

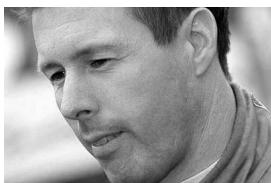

Részletek a McKlein által kiadott, a legendás rali világbajnokról, Colin McRae-ről szóló McRae just Colin című könyvből.

1987: bemutatkozás Svédországban

Részletek a McKlein által kiadott, a legendás rali világbajnokról, Colin McRae-ről szóló McRae just Colin című könyvből.

Mike Broadnak jutott az a megtiszteltetés, hogy Colin McRae navigátora legyen az 1987-es Svéd Rally-n. A skótnak ez a viadal jelentette a rali világbajnoki bemutatkozást. Egy szerény képességű, 1,3 literes Vauxhall Novával álltak rajthoz, ami nagyjából 120 lóerőt teljesített.

McRae ugyanezt a kocsit használta otthon, brit földön is, ezzel keltette fel hazája autósportot irányító testületének figyelmét, miután elért néhány kimagasló eredményt. A Brit Junior Team-től és a Vauxhalltól is érkezett némi támogatás, hogy rajthoz tudjon állni az 1987-es Svéd Rally-n, ami egy szándékos lépés volt azon irányban, hogy a mélyvízben is kipróbálják tudását.

Colin ekkor még csak 18 éves volt, de a világbajnoki debütáláshoz Jim McRae állandó navigátorát, Ian Grindrodot kérték fel, mivel neki megvolt a szükséges tapasztalata. Nem alakult jól a dolog. A verseny rajtja előtt balesetbe keveredtek, Ian bordatörést szenvedett, így új navigátor után kellett nézni az utolsó pillanatban. Mike Broad lett a kiválasztott.

Az angol mitfárer így emlékszik vissza: „Ugyanabban a nyomban egy helyi Saabbal találkoztak – ami feléjük haladt. Én voltam az, akinek egy 18 éves pilótával kellett végigcsinálni egy rali világbajnoki futamot. Ez volt az első alkalma havon és jégen szöges gumikkal, az első alkalma velem, és az első alkalom, hogy itinert használt. És én sosem vettem részt a Svéd Rally-n ezt megelőzően! Szóval ne legyen nyomás...”

Broadnak sikerült az összetett harminchatodik és a kategória harmadik helyen (a 147 rajthoz állóból) célba hoznia fiatal protezsáltját annak ellenére, hogy több látogatást tettek a jól ismert hófalakban, mint amire vissza tud emlékezni.

Az egyik ilyen esett különösen megmaradt Broad emlékezetében. „Egy gyors jobbosban Colin megpillantotta édesapját és intett! A TV-ben többször is látta, hogy Ari Vatanen is így tesz, és úgy gondolhatta, a top pilótáknak ezt kell csinálniuk. Egy szemvillanás alatt a hófalban voltunk. A szakasz céljában válogatott szavakkal beszéltem neki a koncentrációról, arról, hogy ne mutogasson és hogy mindig tartsa a kezét a kormányon...”

Colin ugyanakkor tartotta a lépést a helyiekkel, akik nagyjából azóta vezettek jégen, mióta megszülettek. Ez egy olyan fejcsóváló teljesítmény volt, amiről mindenki beszélt.

„Az egyik szakaszon tíz percet töltöttünk egy hófalban” – emlékszik vissza Broad. „Amikor aztán megérkeztünk a szakasz céljába, olyan időt mondtak be, ami mindössze két perccel volt rosszabb, mint a leggyorsabb idő. Nem akartam elhinni...”

McRae sosem tudott Svédországban nyerni, 1992-ben a Subaru Legacy-val a második helyen végzett, míg a Ford Focus WRC-vel volt harmadik is. Mindazonáltal a Svéd Rally-k felejthetetlen emlékeit képezik pályafutásának.

A Svéd Rally a Colin's Crest díjjal emlékszik meg a skót legendáról, melyet annak a versenyzőnek adnak át, aki a vargaseni gyorsasági híres ugratóján a legmesszebbre repül.

Andrew

1995: a Monte-Carlo Rallye és a Tour de Corse

Colin McRae-t és Derek Ringert 1995-ben koronázták világbajnokká. A navigátor a Monte-Carlo Rallye-n történt kiesésükről és a Tour de Corse-on elért ötödik helyükről mesél.

Monte-Carlo Rallye

„Amire ebből a versenyből emlékszem, az a hírhedt sisteroni szakasz, amit sötétben futottunk. Féltávnál az volt az itinerben, hogy 'jégfoltok', a valóságban azonban tiszta jég volt az út. Leszaladtunk az útról a bokrok közé a koromfekete éjszakában. Amint megállt az autó, lenyúltam bekapcsolni a rádiót, hogy elmondjam a csapatnak, mi történt. Bekapcsoltam, és azt hallottam azonnal, hogy David Richards továbbad egy üzenetet: 'Colin kicsúszott! Menjetek vissza, segítsetek neki!'.

Erre Colin annyit mondott nekem: 'Ördög és pokol, ez gyors volt. DR direkt összeköttetésben lehet az Úrral!'.

Kiderült, csapattársunk ugyanebben a kanyarban előttünk csúszott ki és rádión tudatta, mi is balesetet szenvedtünk. Segítettünk Pierónak visszatérni az útra, ami után anélkül folytatta útját, hogy segített volna nekünk. Feladtuk a versenyt, körülbelül három órát kellett várunk a hidegben, amíg ki nem húztak onnan.”

Tour de Corse

„A verseny végén pozíciót cseréltünk az ötödik és hatodik helyen Piero Liattival az extra bajnoki pont miatt. Piero aszfaltspecialistaként nem volt érdekelt a bajnokságban, a csapat kifejezetten azért vette igénybe szolgálatait, hogy megpróbáljon néhány pontot elcsípni a Toyota és Ford pilótái elől. Örömmel fogadtuk ezt az extra pontot ezen körülmények között, melyek teljesen mások voltak attól a csapatutasítástól, amivel az év későbbi szakaszában sújtottak minket. Katalóniában két pilóta versenyzett fej-fej mellett a bajnokság első és második helyén.”

Andrew

1997: az ausztrál győzelem

Nicky Grist, Colin McRae navigátora emlékszik vissza az 1997-es Ausztrál Rally-n aratott győzelmeikre.

„Tudtam, hogy Colin gyorsabb a legtöbb pilótánál, de az ugratókhoz érve senki sem volt bevállalósabb nála. Az ausztrál pályabejárás alatt, amikor megérkeztünk a híres Bunnings komplexumhoz, Colin azt mondta: „Ezek az ugratók nagyszerűek!”

Úgy diktálta le az itinert, mint egy normál ember tenné, ami valahogy így hangzott: 'Vigyázz,

jobb5 plusz a nagyugratón, bal6 ugrató, 60 bukkan...’ A probléma az volt, hogy a versenyen akkora volt a sebesség az első bukkanóra megérkezve, hogyha nem lassított le az ember, bármi megtörténhetett.

Emlékszem, mikor megérkeztünk az ugratóhoz és felszálltunk, meglepődtem, hogy minden elcsendesedett. Amikor landoltunk, alig volt idő felkészülni a második ugratóra, amire így keresztben érkeztünk. Az oldalamat az ülés szélébe vertem be a leérkezésnél. Átmentünk a vízátfolyáson, beértünk a célba, a tömeg megvadult, Colin pedig felém fordult és azt mondta: ’Tetszett, kisember?’

Próbáltam erre valami szellemeset és okosat kitalálni, amire ez sikerült: ’Milyen magasra repültünk az ugratókon? Zseniális, ez magas volt, ember! Megfájdult a fejem.’

Colintól mindig várható volt valami látványos és őrületes dolog, mivel mindig ő volt a showman, az emberek pedig emiatt szerették világszerte. Ha nézőként lett volna jelen a Bunnings-on, neki is az tetszett volna, ha valaki akkorát ugrat, mint ő.”

Andrew

2001: harc a világbajnoki címért

Colin 2001-re megújult és kész volt a csatára. A Michelin helyett Pirelli abroncsokkal szerelt Focus RS WRC 01 további fejlesztéseken esett át, készen állt a koronázásra. 2001-re az egyik módosítás az elektromos működtetésű fojtószelep, ami a jobb láb mozdulatát követően azonnali reakciót váltott ki.

Sajnos ez volt az a részegység, ami elromlott, mialatt McRae foggal-körömmel küzdött élete

első Monte győzelméért. A skót Svédországban kis szívességet tett a többieknek, amikor a harmadik szakaszon becsúszott az árokba és a következő öt percet kétségbeesett ásással töltötte. Svédország egyetlen pozitívumai a körülmények voltak, melyek abszolút tökéletesnek bizonyultak a rali világbajnokság havas versenyére.

A következő fordulón, Portugáliában azonban nem is lehettek volna rosszabbak a feltételek. Nem csak heves esőzés érkezett. A heves esőzés tetejébe újabb heves esőzés érkezett. McRae gyötrelmét a magát megmakacsoló motor súlyosbította, míg két héttel később az üzemanyag szivattyú tette teljessé szenvedéseit Spanyolországban. Négy futam és Colinnak nem volt semmi eredménye. Egy árva pontja sem. Szerencséjére azonban senki sem szakadt el a világbajnoki címért folytatott csatában, az első négy futamon három különböző győztest avattak.

A következő három viadalt aztán egyazon pilóta nyerte. A szerencse jókora fordulatot vett, Colin megnyerte az egymás után következő argentin, ciprusi és görög versenyt is, amivel a semmiből holtversenyben a bajnokság listavezetőjévé lépett elő.

Mindezt rutinos vezető módjára tette. Dél-Amerikában uralta a versenyt. A rajttól fogva padlógázon ment, az első szakasztól kezdve vezetett az utolsóig, egy pillanatig sem látszott az, hogy ezt elveszíthetné.

Ciprus és az Akropolisz teljesen más felfogást igényelt, Colin azonban ráérezett a taktikára és arra, hogy a sziklák között kell egy kis tartalékot hagyni.

Megvolt a mesterhármás, a negyedik győzelem viszont elúszott a Safarin történt kormánymű hiba miatt, ugyanakkor a finnországi harmadik és új-zélandi második hely lőtávolságban tartotta McRae-t. A következő két aszfalt forduló, San Remo és Korzika nem kedvezett Colinnak, nem hozott pontokat. A tempó hiánya részben az autó-gumi kombinációnak volt köszönhető, részben a francia aszfaltspecialistáknak. Olaszországban Gilles Panizzi szerezte meg a győzelmet a Peugeot-nak, míg Ajaccióban Jesus Puras zsebelte be a nagy adag pontszámot a Citroennek. A bajnokságot ez nem igazán befolyásolta, McRae és Makinen holtversenyben álltak az élen, amikor a déli félteke felé vették az irányt.

Azért, hogy elejét vegyék a szezon közben a murvás versenyeket sújtó taktikázásnak, az

Ausztrál Rally-n vezették be első alkalommal, hogy a legjobb tizenöt megválaszthatja rajtpozícióját. Úgy találták, hogy Colin késett a második napra szóló választási procedúráról, így elsőként kellett futnia a pályán. A söprögetés áldozati bárányaként erős teljesítményt mutatva ötödikként végzett, ez az eredmény egyetlen pontos előnyt biztosított neki Makinennel szemben a cardiffi finálé előtt.

A Rally GB-re négy olyan pilóta érkezett, akinek volt még esélye a bajnoki címre. Colin és Tommi után két pont hátránnyal következett Richard Burns, míg Carlos eléggé lemaradva, a brithez képest hét egységgel kevesebbel állt.

Colin pillanatai voltak ezek és ő készen is állt. A St Gwynno szakaszon robbantott, magához ragadta a vezetést. De mindez nem tartott sokáig. Halálos iramban robogott, amikor a rhonddai gyorsaságin félreértett egy információt, és szörnyűnek kinéző borulást produkált a Forddal. Ő és Nicky Grist is sértetlenül úszta meg az esetet.

Autójuk és vele együtt a bajnoki remények is romokban heverték azonban az út mellett az eset után.

Andrew

2002: ciprusi borulások

A 2002-es Ciprus Rally sokáig ígéretesen alakult Colin McRae számára. Aztán egy csapásra megváltozott minden, az eredmény két borulás és végül egy hatodik hely. Malcolm Wilson és Nicky Grist emlékszik vissza a futamra.

Malcolm Wilson: „Az utolsó napon vezetve zsebünkben volt a verseny, de felborult. Úgy gondoltam, 'rendben, OK, ez nem az, amit szeretnénk, de a második helyen van még mindig', úgyhogy el tudtam fogadni ezt. Ment tovább, és ismét felborult. Nem voltam boldog.”

McRae just Colin

Írta: Fartik András

2013. október 25. péntek, 20:42 - Módosítás: 2017. február 08. szerda, 17:27

